

Στέλιος Παπαγρηγορίου

ΓΥΜΝΑ ΤΡΟΛ

διηγήματα

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2013

Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας
Τυπογραφική διόρθωση: Αρετή Μπουκάλα

1η έκδοση, Νοέμβριος 2013

ISBN: 978-960-504-074-1

Για την ελληνική έκδοση:
© Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ και Στέλιος Παπααρηγορίου

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80
τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093
e-mail: info@nnet.gr
www.nnet.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ένας ψυχοπονιάρης σεκιουριτάς	11
Το μικρό σπίτι στο λιμάνι	18
Η βόλτα	26
Η συνέντευξη	32
Γυμνά τρολ	45
Είχα να περάσω τόσο καλά από τότε που οι Βιετκόνγκ βιάσανε το χάμστερ μου	55
Σπίτι στο αδιέξοδο	64
Το να πλένεις τα δόντια σου είναι κάτι το καλό και το αξιοπρεπές	69
Το μηχανάκι / Επίσκεψη στο γιατρό	72
Πρόβλημα με τον εκδότη μου	77
Πρωινό στου Βάρσου	81
Το ίντερνετ	83
Καρπούζι	85
Heavy metal	87
Πάντα μετά το καφενείο κατουρούσε στο πεζοδρόμιο	89
Εξωγήινοι	91
Ποιος νοιάζεται έτσι κι αλλιώς, ρε μαν;	93
Η νύχτα που ξύρισα την ψυχή μου	104
Με πονάει το πουλί μου	113
Η αγάπη πέθανε αλλά εμείς ακόμα ζούμε	121

Η ζωή μας μια τσόντα	128
Τα αγάλματα	136
Το σπέρμα	146
Η ορχήστρα	158
Είμαι άλογο επιτέλους	164
Ένα μικροαστικό δείπνο	172
24 ώρες	182
Τρία βήματα	190
Ο καλύτερος συγγραφέας του κόσμου	195
Ο κύριος Ψ.	204
Σουρεαλισμός Δευτέρα βράδυ	217
Μπαμπά, μπαμπά, μπαμπά!	228
Ο διαβολόπαπας	234
Άνθρωπος που κάνει κάτι με μαχαίρι	240

Η ΒΟΛΤΑ

Άκουγε Κατερίνα Στανίση το «Σ' έχω κάνει θεό», το πλαστικό ηλεκτρονικό ρολόι έδειχνε 05:45 με κόκκινα ψηφία ντίτζιταλ δίπλα απ' το μικρό άσπρο κομοδίνο που το είχε πάρει απ' το Zara Home και η μάνα του έλεγε να μην το πάρει κι είχε το σομπάκι στα μισά γιατί κρύωνε.

Σηκώθηκε απ' την καρέκλα που ήτανε μαύρη και γυριστή, απ' αυτές δηλαδή που έχουνε στα γραφεία και κάθονται κι έχουνε και μοχλουδάκι και τις κάνεις σαν κούνια και την είχε τρία χρόνια τώρα και δεν την άλλαζε με τίποτα στον κόσμο.

Το πήρε απόφαση, έκλεισε το λάπτοπ κι έβαλε το τζιν μπουφάν το Levi's πάνω απ' το φουτεράκι Champion, κοτλέ παντελόνι γκρι καμπάνα κι έβαλε τα Adidas τα μαύρα και τις κάλτσες του στρατού και πήρε δυο μπισκοτάκια Spar του σκύλου να του δώσει να φάει κάτι το ζωντανό που περίμενε απέξω και συνέχεια κουτουλούσε επίτηδες την πόρτα για να του δώσει σημασία τ' αφεντικό του.

*

Πήγανε μαζί με το σκύλο στο χωράφι κάτω απ' το σπίτι του γιατρού και μπροστά απ' το σπίτι που έμενε εκείνη η κοπέλα που την είχε δει μια φορά να οδηγάει τ' αμάξι της και τον κοίταξε, μια ομορφούλα ήτανε.

Δεν υπήρχε ψυχή γεννημένη τριγύρω, μήτε πουλάκια δεν κελαηδάγανε ακόμα καλά καλά.

Κρατούσε το βαρύ ξύλο μαζί του που το 'χε κόψει από μια μουριά μια φορά, χοντρό ξύλο σαν ρόπαλο, και ο σκύλος κάτι έκανε μέσα σε κάτι χόρτα κι ήτανε ολόβρεχτος γιατί είχε βρέξει το πρωί ή χτες κι εκείνος σκέφτηκε πως καλό του κάνει του σκύλου η βόλτα.

Ένας άντρας καραφλός ήτανε πιο κάτω σ' ένα λιόφυτο και μιλούσε στο τηλέφωνο και κάτι έλεγε για τις ελιές πως ήτανε, λέει, φορτωμένες αλλά φορούσε ρούχα γραφείου κι όχι ρούχα εργάτη και το πρόσωπό του ήτανε λιγάκι αντιπαθητικό.

Ο καραφλός άντρας ήτανε εντελώς παράταιρος με το περιβάλλον της εξοχής γύρω.

Ο σκύλος όρμηξε στον καραφλό άντρα και του 'σκισε το πόδι με τα σαγόνια του και ο άντρας έβγαλε έναν ήχο σαν «μπργγφφφ» κι έπεσε κάτω και του 'πεσε και το τηλέφωνο απ' το χέρι κι άνοιξε το καπάκι και βγήκε και η μπαταρία έξω κι έκανε πατ πατ στο χώμα.

Εκείνος δεν έκανε τίποτα παρά μόνο κοιτούσε το σκύλο να μασάει το πόδι του καραφλού άντρα.

«Κάνε κάτι, σε παρακαλώ», απάντησε ο καραφλός άντρας με αγωνία στη φωνή του και μερικές σταγόνες ιδρώτα φάνηκαν απ' τους πόρους του καραφλού κεφαλιού του.

«Δεν μπορώ», είπε εκείνος.

«Θα σε γαμ...» πήγε να φωνάξει ο καραφλός άντρας αλλά δεν πρόλαβε γιατί εκείνος του 'λιωσε

το κεφάλι με το ξύλο της μουριάς και ο σκύλος ξέσκιζε ό,τι είχε απομείνει απ' τον αστράγαλο του καραφλού άντρα.

Έσυρε το πτώμα του καραφλού άντρα στα χόρτα και γύρισε με το σκύλο στο σπίτι.

Άφησε το σκύλο στην αυλή και του 'δωσε άλλα δύο μπισκοτάκια Spar και πήρε μαζί του το αλυσοπρίονο, που είχε πάνω στη λεπίδα κομμάτια κλαδιών ελιάς απ' το περσινό κλάδεμα, και το μαχαίρι μέσα απ' το συρτάρι του.

Έβαλε λάδι Mobil στο αλυσοπρίονο και βενζίνη. Έβαλε σ' όλο του το σώμα σκουπιδοσακούλες μαύρες Champion που μυρίζανε λεβάντα και τις κόλλησε με μονωτική ταινία άσπρη μεταξύ τους για να μη φύγουν απ' τα πόδια, και τα παπούτσια. Πήρε μαζί του το μπιτονάκι το πλαστικό με τη βενζίνη κι ένα ζευγάρι εργατικά γάντια που μύριζαν σκυλίλα και γράσο κι είχανε κοκαλώσει απ' το κρύο.

Πήγε στο σημείο που ήταν το πτώμα του καραφλού άντρα. Άναψε ένα τσιγάρο Silk Cut κίτρινο μ' έναν αναπτήρα Hondos Center και κοίταξε γύρω. Δεν ήταν κανένας. Έβαλε τα ακουστικά του iPod ν' ακούσει Κατερίνα Στανίση - «Το τηλέφωνό μου».

Έβαλε μπροστά το αλυσοπρίονο κι έπιασε μ' αυτό να τεμαχίζει τον καραφλό άντρα.

*

Όταν τελείωσε, έκλεισε το αλυσοπρίονο, έβγαλε δέκα σακούλες Champion με άρωμα λεβάντα απ' το τζιν

μπουφάν του κι έβαλε τη μία μέσα στην άλλη κι έτσι τώρα είχε πέντε διπλές σακούλες.

Έσκισε με το μαχαίρι την κοιλιά του καραφλού άντρα και τράβηξε έξω τα εντόσθια σιγά σιγά και τα 'βαλε στην άκρη.

Σκούπισε το μαχαίρι στα χόρτα μέχρι που δεν υπήρχε τίποτα πάνω στο μαχαίρι παρά μόνο μαύρο ατσάλι.

Σκούπισε τα γάντια στα χόρτα.

Έβαλε μέσα στις πέντε διπλές σακούλες τα κομμάτια του καραφλού άντρα.

Έβρισε λίγο κάτι σαν «γαμώτο» και ξανασκούπισε τα γάντια στα χόρτα.

Τα ρούχα, τα εντόσθια, το τηλέφωνο του καραφλού άντρα μαζί με την μπαταρία, τις σακούλες που φορούσε στα ρούχα του και το κεφάλι του καραφλού άντρα τα έκανε ένα σωρό και τα έκαψε μέσα σ' ένα λάκκο που έσκαψε με τα χέρια και τον έλουσε με βενζίνη.

Όταν η φωτιά έσβησε μετά από μισή ώρα, έριξε χώμα και τη βούλωσε και την πάτησε κι ήταν σαν να μην υπήρχε τίποτα εκεί.

Πήρε το αλυσοπρίονο, το μπιτονάκι, το μαχαίρι και τρεις σακούλες και γύρισε στο σπίτι. Έβαλε το αλυσοπρίονο και το μπιτονάκι τη βενζίνη στη θέση τους στο αποθηκάκι και τις σακούλες τις έδεσε με άσπρο σπάγγο και τις έβαλε στον καταψύκτη στο υπόγειο. Γύρισε στο χωράφι και πήρε και τις άλλες δύο σακούλες κι έκανε το ίδιο και μ' αυτές. Καθάρισε πολύ καλά το αλυσοπρίονο και το λάδωσε, όπως

και το μαχαίρι, το λάδωσε και το ακόνισε και το 'βαλε στη θέση του στο συρτάρι.

*

Μπήκε στο σπίτι κι άναψε το θερμοσίφωνο για δέκα λεπτά.

Μέχρι να ζεσταθεί το νερό, εκείνος στεκόταν με το παντελόνι κατεβασμένο μέχρι τους μηρούς και κάτι έκανε μ' ένα μυ του σώματός του και μετρούσε μέχρι το εκατό μπροστά στον καθρέφτη.

Έκανε μπάνιο με αφρόλουτρο με άρωμα σανταλόξυλου αλλά χωρίς σφουγγάρι, με τα χέρια, βγήκε γυμνός απ' το μπάνιο κι έβαλε τα ρούχα στα άπλυτα.

Έκοψε τα νύχια των χεριών του μες στο νεροχύτη, ξύρισε όλες τις τρίχες του σώματός του, εκτός του κεφαλιού και του προσώπου. Έβαλε κρέμα σώματος. Έπλυνε τα δόντια του. Στέγνωσε το σώμα του με μια πετσέτα άσπρη.

Ντύθηκε με μια φόρμα μπλε που δεν είχε λάστιχο στη μέση και συνεχώς του 'πεφτε, καινούρια εσώρουχα και κάλτσες. Έβαλε να βράζει ένας καφές ελληνικός στο μάτι το μικρό. Έκατσε στο λάπτοπ και το άνοιξε.

Η ώρα στο πλαστικό ρολόι με τα κόκκινα ντίτζι-ταλ ψηφία ήτανε 07:56.

Έβαλε ν' ακούσει «Είσαι αρρώστια» από την Κατερίνα Στανίση στο YouTube.

Ακούστηκε ένας συριστικός ήχος κι ήτανε ο καφές που χύθηκε κι εκείνος έβρισε λίγο σιγανά κι έπιασε

να καθαρίζει το μάτι με το βέτεξ το κίτρινο και το μάτι έκανε τσος τσος γιατί ήτανε ακόμα καυτό.